

FACILITOVANIE SYNODÁLNYCH KONZULTAČNÝCH STRETNUTÍ

Moderátor konzultačných stretnutí podporuje skupinu v uľahčovaní diskusie a vedení dialógu (facilitare = uľahčiť, umožniť). Do skupiny prináša najmä – ako sám rozumie a vníma synodalitu (kráčanie spolu v Cirkvi), že je to viac o reflexii, hlbokom a otvorenom spoločnom hľadaní a pôsobení Ducha Svätého na stretnutí ako len zbieranie návrhov a podnetov. Od tohto vnútorného porozumenia závisí ako sa bude uberať stretnutie. Pre moderátora je tiež dôležité prijať ľudí takých akí sú; neznamená to, že má s nimi súhlasiť, ide len o to, vážiť si ich a rešpektovať ich, nesnažiť sa ich „naprávať“. Uznať, že každý človek je autonómny a svojím spôsobom dokonalý Boží syn / Božia dcéra a rovnako ako všetci ostatní prekonáva v živote problémy a ťažkosti. Niekedy je facilitácia o tom, že skupina /spoločenstvo potrebuje zanechať staré návyky, moderátor sleduje, čo si skupina neuvedomuje, vynáša to na povrch a pomenúva, aby aj skupina našla zvýšené sebauvedomovanie.

Koordinátor/koordinátori vo farnosti alebo pri rehoľných kostoloch vytvorí/vytvorí skupiny podľa veľkosti farnosti najviac s 10 ľuďmi v jednej skupine. Skupiny sa vytvárajú od najbližších ľudí a existujúcich spoločenstiev; členovia navrhujú ďalšie skupiny (od stredu smerom na okraj), skupiny sa môžu aj zmiešať, ak ide o „únavu zvykovosti“, pracujú s dvoma moderátormi súbežne a po reflexii niekoľkých bodov sa stretnú na spoločné zdieľanie.

Pred konzultačným stretnutím si moderátor uvedomí, že je dôležité

- nastaviť naladenie stretnutia ako modlitbové a reflexívne,
- že úmyslom konzultačného stretnutia je pomôcť formovať viac synodálnu, a počúvajúcu Cirkev, čo znamená byť otvorený, aby Duch Svätý mohol pôsobiť v nás všetkých; aby sme kráčali spolu a nedovolili, aby naše osobné presadzovanie sa obmedzovali spoločné diskusie,
- stanoviť jasné očakávania, zámer konzultačného stretnutia a držať sa témy,
- že ak je skupina potenciálne náročná a možno očakávať rôzne konfliktné predstavy a názory, pripomínať si, že záver synodálnej konzultácie, nemusí byť to, na čom sa zhodneme, ale čo potenciálne rozlíšime ako Božiu vôľu pre Cirkev do budúcnosti – a môžeme to byť aj konfliktné perspektívy (uprednostniť čas pred priestorom)

*Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:
zišli sme sa v Tvojom mene.
Ty si náš pravý radca.
Príď k nám,
stoj pri nás,
vstúp do našich srdiec.
Pouč nás, kam máme ísť,
a ukáž nám cestu, po ktorej treba
kráčať.
Nedovoľ, aby sme my, slabí a
hriešni,
spôsobili neporiadok.
Nech nás nezvedie nevedomosť.
Daj nám dar rozlišovania,
nech nie sme zaujatí kvôli
predsudkom
a falošným ľudským ohľadom.
Ved' nás k jednote,
aby sme nezišli z cesty pravdy a
spravodlivosti,
ale napredovali na ceste do
večného života.
O to prosíme Teba,
ktorý pôsobíš vo všetkých časoch
a na všetkých miestach,
v spoločenstve s Ocom i Synom,
na veky vekov. Amen.*

MOŽNÝ PRIEBEH KONZULTAČNÉHO STRETNUTIA

1. Privítanie a oboznámenie so zmyslom konzultačného stretnutia

- toto naše synodálne konzultačné stretnutie je časom modlitby, počúvania, dialógu a hľadania,
- je príležitosťou odpovedať na žiadosť Svätého Otca Františka snívať o Cirkvi ako sme povolaní v nej byť,
- stretávame sa s nádejou vytvárať nové a hlbšie vzťahy, aby sme sa navzájom od seba učili, aby sme budovali mosty, dostali svetlo do našich myslí, teplo do našich srdiec a našli novú silu pre našu spoločnú misiu,
- na konci nášho spoločného konzultačného stretnutia by sme mali nájsť odpovede na základné otázky:
Čo Duch Svätý hovorí našej Cirkvi dnes?
Čo hovorí nám v spoločnom kráčaní v našom spoločenstve, farnosti, diecéze ?

3. Meditácia podľa vhodnej state Písma

4. Vzájomná dohoda o spolupráci počas konzultačného stretnutia

- Budeme hovoriť a navzájom sa počúvať s otvorenou myslou, v pravde (parhesia), hovoriaceho necháme dohovoriť bez skákania do reči a sústredene / empaticky počúvame príspevok/príbeh, počúvame nielen slová, ale aj čo v nás vyvolávajú a vnímame pohyb Ducha Svätého
- Svoje príspevky prinášajme tak, aby aj ostatní mali možnosť a priestor prispievať

2. Modlitba sv. Izidora k Duchu Svätému

*Môžeme sa oprieť o tieto
state Písma:
Lk 17,11-19; Lk 24,13-35;
Mk 4,36-41; Mk 10,46-52;
1Kor 12,4-28
+ meditácie dostupné aj na:
<https://synoda.abuba.sk/bozie-slovo-pre-synodalitu>*

- Rozlišovanie znamená hovorenie, počúvanie a aj modlitbovú reflexiu so stíšením po každom príbehu / príspevku alebo v pravidelných intervaloch
- Naš spôsob práce je dialóg: keď hovoríme, dôležité je udržiavať diskusiu, vyhýbajme sa argumentovaniu a komentárom s osobným presadzovaním sa
- Účelom konzultačného stretnutia nie je posielanie správ, ale kráčať spolu a byť vnímaví na Ducha Svätého, nie je potrebný zápis z každého stretnutia.
- Ide o diskusiu, ktorá veci posúva dopredu, prikláňajme sa k riešeniam
- Keď má niekto diskusný príspevok vo forme sťažnosti alebo kritiky, komentár prerámcujeme / preformulujeme na výrok nádeje / túžby / potreby osobného alebo spoločného úsilia
- Dôvernosť v konzultačnej skupine: nebudeme vynášať informácie zo stretnutia, zachováme dôvernosť

Moderátor, na získanie participácie, môže zaradiť 3-minútové vyjadrenie každého člena, čo si o synodalite myslí, čo cíti a vníma v synodalite, svoje nádeje a obavy...

5. Otázky na prediskutovanie, dialóg a reflexiu

1. DRUHOVIA NA CESTE V Cirkvi a v spoločnosti ideme bok po boku po rovnakej ceste. Kto sú tí, čo vo vašej miestnej cirkvi „kráčajú spoločne“? Keď hovoríme „naša cirkev“, kto k nej patrí? Kto nás žiada, aby sme kráčali spoločne? Kto sú naši druhovia na ceste, aj mimo okruh Cirkvi? Aké osoby alebo skupiny sú ponechané, úmyselne alebo fakticky, na okraji?

3. VZIAŤ SI SLOVO Všetci sú vyzvaní hovoriť s odvahou a parrésiou, t.j. zahrnúť slobodu, pravdu a lásku. Ako podporujeme v rámci nášho spoločenstva a jeho orgánov slobodný a autentický komunikačný štýl, bez dvojtvárnosti a oportunistu? A ako je to voči spoločnosti, ktorej sme súčasťou? Kedy a ako dokážeme povedať to, čo nám leží na srdci? Ako funguje vzťah s médiami (nielen katolíckymi)? Kto hovorí v mene kresťanského spoločenstva a ako sa vyberá?

5. SPOLUZODPOVEDNOSŤ ZA MISIU

Synodalita je v službe misii Cirkvi, na ktorej sú povolani podieľať sa všetci jej členovia. Keďže všetci sme misionárski učenici, akým spôsobom je každý pokrstený povolaný stať sa protagonistom misie? Ako cirkevné spoločenstvo podporuje vlastných členov zapojených do služby v spoločnosti (v sociálnej a politickej oblasti, vo vedeckom výskume a vyučovaní, v oblasti sociálnej spravodlivosti, ochrany ľudských práv či starostlivosti o spoločný dom, atď.)? Ako im pomáha prežívať tieto úlohy v logike misie? Ako sa deje rozlišovanie týkajúce sa rozhodnutí súvisiacich s misiou a kto sa na ňom podieľa? Ako boli s ohľadom na účinné kresťanské svedectvo integrované a prispôbované rôzne tradície, zvlášť tie východné? Ako funguje spolupráca na územiach, kde sú prítomné rôzne cirkvi sui iuris?

7. S INÝMI KREŠŤANSKÝMI DENOMINÁCIAMI

Dialóg medzi kresťanmi z odlišných denominácií, zjednotenými jedným krstom, má osobitné miesto na synodálnej ceste. Aké vzťahy udržiavame s našimi bratmi a sestrami z iných kresťanských denominácií? Akých oblastí sa týkajú? Aké ovocie máme z tohto „spoločného kráčania“? S akými ťažkosťami sme sa stretli?

9. ROZLIŠOVAŤ A ROZHODOVAŤ

V synodálnom štýle sa rozhoduje prostredníctvom rozlišovania, na základe konsenzu, ktorý vyplýva so spoločnej poslušnosti voči Duchu. Pomocou akých postupov a metód sa spoločne rozlišuje a prijímajú rozhodnutia? Ako je možné ich zlepšiť? Ako podporujeme spoluúčasť na rozhodovaní v rámci hierarchicky štruktúrovaného spoločenstva? Ako sklbiť konzultačnú fázu s rozhodovacou, decision-making proces s momentom decision-taking? Akým spôsobom a akými prostriedkami podporujeme transparentnosť a zodpovednosť?

2. POČÚVAŤ Počúvanie je prvým krokom, no vyžaduje si otvorenú myseľ a srdce, bez predsudkov. Komu naša partikulárna cirkev „dlží počúvanie“? Ako sú vypočúti laici, zvlášť mladí a ženy? Ako integrujeme prínos zasvätených osôb? Aký priestor má hlas menších, odmietnutých a vylúčených? Dokážeme identifikovať predsudky a stereotypy, ktoré nám bránia v počúvaní? Ako načúvame sociálnemu a kultúrnemu kontextu, v ktorom žijeme?

4. SLÁVIŤ „Spoločne kráčať“ je možné len vtedy, keď sa to zakladá na komunitnom počúvaní Božieho slova a na slávení Eucharistie. Akým spôsobom modlitba a liturgické slávenie reálne inšpiruje a orientuje naše „spoločné kráčanie“? Ako inšpirujú naše najdôležitejšie rozhodnutia? Ako podporujeme aktívnu účasť všetkých veriacich na liturgii a vykonávaní posväcovacej funkcie? Aký priestor má vykonávanie služieb lektorátu a akolytátu

6. VIESŤ DIALÓG V CIRKVI A SPOLOČNOSTI

Dialóg je cestou vytrvalosti, ktorá zahŕňa aj stíšenie a bolesť, ale je schopná prijať skúsenosti jednotlivcov i národov. Aké sú miesta a spôsoby dialógu v rámci našej partikulárnej cirkvi? Ako sa vyrovnávame s odlišnými pohľadmi, konfliktmi, ťažkosťami? Ako podporujeme spoluprácu so susednými diecézami, s náboženskými komunitami prítomnými na našom území a medzi nimi a tiež s laickými združeniami a hnutiami a medzi nimi navzájom, atď.? Aké skúsenosti s dialógom a spoločným úsilím máme spolu s veriacimi iných náboženstiev a s neveriacimi? Ako Cirkev vedie dialóg a učí sa od iných spoločenských inštitúcií: sveta politiky, ekonomiky, kultúry, občianskej spoločnosti, chudobných...?

8. AUTORITA A SPOLUÚČASŤ Synodálna Cirkev je Cirkev participatívna a spoluzodpovedná. Ako sa stanovujú ciele, ktoré treba sledovať, cesty k nim a kroky, ktoré treba uskutočniť? Ako sa vykonáva autorita v rámci našej partikulárnej cirkvi? Aká je prax tímovej práce a spoluzodpovednosti? Ako podporujeme laické služby a prevzatie zodpovednosti veriacimi? Ako fungujú synodálne orgány na úrovni partikulárnej cirkvi? Prináša to plodné skúsenosti?

10. FORMOVAŤ V SYNODALITE

Spiritualita „spoločného kráčania“ sa má stať výchovným princípom pre formovanie ľudskej osoby a kresťana, rodín a spoločenstiev. Ako formujeme osoby, zvlášť tie, čo zastávajú zodpovedné úlohy v rámci kresťanskej komunity, aby boli schopné „spoločne kráčať“, počúvať sa navzájom a viesť dialóg? Akú formáciu ponúkame, pokiaľ ide o rozlišovanie a vykonávanie autority? Aké nástroje nám pomáhajú pochopiť dynamiku kultúry, v ktorej sme ponorení, a jej dopad na náš štýl prežívania Cirkvi?

Na jednom stretnutí sa možno neprediskutujú všetky otázky, ak sú niektoré otázky pre členov skupiny vyživujúce, je lepšie zostať pri nich.

Impulzy, ktoré prídu v rámci procesu načúvania a budú zhrnuté do určitej „syntézy“, poslať na: bratislava@synoda.sk

V prípade ťažkostí a potrebou pomoci s prípravou či vedením stretnutia, kontaktujte Arcidiecéznu synodálny tím na: bratislava@synoda.sk